

"Visu gadu dziesmas krāju,
Jāņu dienas gaidīdama;
Nu atnāca Jāņu diena,
Nu dziesmiņas jāizdzied."

"Kā tos Jāņus sagaidīja,
Kā tos Jāņus pavadīja?
Līgodami sagaidīja,
Līgodami pavadīja."

390
SVĒTKOS
DZIEDAMAS
DZIESMAS.

JĀŅU DZIESMAS

dziesmu izlase

*Jāņu dienu
sagaidot, līgojot, pavadot*

© Eraksti 2006
ISBN 9984-794-30-X
51 lpp. / ~ 0,30 MB

1.

Nāc nākdama, Jāņu diena,
Tev ir pulka gaidītāju:
Govis gaida zaļu kroņu,
Meitas skaistas līgošanas.

2.

Nāc nākdama, Jāņu diena,
Daudzi tevis gaidītāju:
Gaida govīs, gaida gani,
Gaida paši saimīnieki.

3.

Meitas gaida Jāņu dienas,
Puiši vis negaidīja.
Dūmos kārsim, nātrēm pērsim,
Lai gaidīja Jāņu dienas.

4.

Visi putni priecājās,
Jāņu dienu gaidīdami;
Kad atnāca Jāņu diena,
Visi spārnus plivināja.

5.

Līgotāji, līgotāji,
Nav vairs tālu Jāņu diena:
Šī dieniņa, rītdieniņa,
Parīt pati Jāņu diena.

6.

Auniet, puiši, meitas, kājas,
Rītā būs Jāņu diena;
Tad iesim dziedādami,
Jāņu bērņus meklēdami.

7.

Nu, ļautiņi, priecājties,
Nav vairs tālu Jāņu diena:
Noies saule, uzlēks saule,
Tad būs pati Jāņu diena.

8.

Kaimiņpuiši brīnījās:
Ciema meitas vārtus pin.
Vai zināt, ciema puiši,
Rītu būs Jāņu diena.

9.

Es sasēju lielu sieru,
Jāņu dienas gaidīdama;
Jāņu dienu izdalīju
Pa maziem gabaliem.

10.

Jāņu mātei lielas govīs
Kā lielās briežu mātes;
Tā sasēja lielu sieru,
Jāņu bērnu gaidīdama.

11.

Jāņu māte sieru sēja
Deviņiem stūrīšiem;
Šim stūrītis, tam stūrītis,
Jānim siera viducītis.

12.

Jāņu māte klausījās,
Kas dzied piena kambarī:
Pieniņš dzied, sieriņš velk,
Sulu ķērne darināja.

13.

Dar, bāliņ, miežu alu,
Dod Jānim padzerties;
Šogad mieži trekni auga,
Alus rūga putodams.

14.

Aiz kalniņa miežus sēju,
Lai vārniņas nenoēd;
Es Jāņiem alu daru
Kumeliņa pēdiņā.

15.

Brēkdams gailis laktā lēca,
Nu būs miežu vasariņa,
Nu dzers alu Jāņu bērni,
Snīpus krūzē mērcēdami.

16.

Jānītim klaipu cepu
Triju rītu malumiņu,
Ne deviņi nevarēja
Smaga klaipa kustināt.

17.

Devu, devu Jānītim,
Ko es biju solījusi:
Cepli maizes, mucu alus,
Nobarotu sivēniņu.

18.

Jānis nāca pa Jāņiem,
Kā mēs Jāni mielosim?
Sildām pienu, cepam raušus,
Tā mēs viņu mielosim!

19.

Es savām gotiņām
Par gadskārtu godu daru:
Cepu maizi, daru alu,
Lai gotiņas barojas.

20.

Trīs dieniņas velējos,
Jāņu nakti gaidīdama;
Kad atnāca Jāņu nakts,
Balts krekliņš mugurā.

21.

Man atnāca Jāņu diena
Nezināma, negaidāma,
Ne krekliņš man velēts,
Ne snātnīte balināta.

22.

Tautu dēls man vaicāja,
Kad būs Jāņu vakariņš.
Vai tu, ačka, nezināji:
Šis pats Jāņu vakariņš.

23.

Kas tos Jāņus ielīgoja?
Mūsu pašu ciema ļaudis:
Pirmie gani, pēc arāji,
Visu pēc jaunas meitas.

24.

Līgojam divi vien,
Kamēr trešo dabūsim;
Pāriesim pār upīti,
Atkal vienu dabūsim.

25.

Mana mīļa māmuliņe,
Laid jel mani Jānīšos,
Lai es savus pūra kreklus
Jāņu nakti vēdināju.

26.

Viju Jāņu vakarā
Dārza puķu vainaciņu:
No rozēm, magonēm,
Vaskajām kleņģerēm.

27.

Es nopinu vainadziņu
Visādām lapiņām,
Ziedēj' mans vainadziņš
Visādiem ziediņiem.

28.

Lietiņš lija Jāņu dienu,
Lietiņš Jāņu vakarā,
Salij' mana Jāņu rota,
Jāņu vīti vainadziņi.

29.

Es nopinu vainadziņu
Pašā ziedu laiciņā;
Pašā ziedu laiciņā,
Pašā Jāņu vakarā.

30.

Gan pazinu to sētiņu,
Kur bij daudz jaunu puišu (meitu):
Liela ēka, maza ēka,
Vis' ar pušķi galiņā.

31.

Ciemiņam slinki puiši,
Vārtu gali nepušķoti;
Ciemiņam slinkas meitas,
Visas dobes neravētas.

32.

Iestādīju ozoliņu
Jāņu tēva pagalmā,
Lai tas auga, lai zaļoja
Līdz citiem Jānīšiem.

33.

Es iespraudu ozoliņu
Pagalmiņa viducī;
Jānīts kāra cepurīti,
Es pakāru vainadziņu.

34.

Kad es iešu kalniņā,
Tad laužīšu ozoliņu;
Tad laužīšu ozoliņu.
Kaisīš' savu sētas vidu.

35.

Izpušķoju bišu dārzu
Ar trejiem ziediņiem:
Ar rozēm, magonēm,
Ar ozola lapiņām.

36.

Slinki, slinki tēva dēli,
Nav ozola istabā;
Pašiem bija tāda pļava,
Kur aug kļavas, ozoliņi.

37.

Naigas, naigas tas meitiņas:
Istabiņa izpušķota
Ar ozola lapiņām,
Ar dimanta pakariem.

38.

Jāņu mātes istabiņa
Ar bērziem izpušķota;
Vai pietrūka oša lapu,
Vai ar kuplu ozoliņu?

39.

Tā Jānīša istabiņa,
Ar alkšņiem izpušķota.
Vai tam trūka ošu, bērzu,
Vai ar kuplu ozoliņu?

40.

Kaimiņam čaklas meitas,
Istabiņa izpušķota,
Istabiņa izpušķota,
Vārtu stabi apmejoti.

41.

Jāņu bērni nosaluši,
Jāņu zāles lasīdami;
Kursim Jāņu uguntiņas,
Lai sildās Jāņu bērni.

42.

Visas malas atspīdēja
Jāņu bērnu guntiņām,
Kalni, lejas atskanēja
Dzeltenīšu dziesmiņām.

43.

Kas tur spīd, kas tur mirdz
Viņā birzes galiņā?
Mūsu puīši līgodami
Dedzin' Jāņu uguntiņu.

44.

Jāņu nakti muca dega
Augsta kalna galiņā;
Ciema puīši sanākuši
Jāņu nakti priecāties.

45.

Aiz kalniņa dūmi kūp,
Kas tos dūmus kūpināja?
Jāņu bērni kūpināja,
Jāņu zāles lasīdami.

46.

Noiet saule vakarā,
Meža galus zeltīdama;
Sanāk pulkiem Jāņu bērni,
Jāņu zāles lasīdami.

47.

Es domāju, es gādāju,
Kas pļaviņu nosliedēja.
Jāņu bērni nosliedēja,
Jāņu zāles lasīdami.

48.

Lietiņš lija zāļu dienu,
Lija Jāņu vakarā;
Jāņu bērni samirkuši,
Jāņu zāles lasīdami.

49.

Jāņu bērni nezināja,
Kādas īstas Jāņu zāles.
Pumpatenes, rūpatenes,
Tās īstās Jāņu zāles.

50.

Visi nāca, visi nesa,
Tādu zāļu neatnesa;
Es atnācu, es atnesu
Piena zāles, sviesta zāles.

51.

Nāc, skaties, Jāņu māte,
Man trejādas Jāņu zāles:
Viena piena, otra krejma,
Trešā tīru sūkaliņu.

52.

Visa bija Jāņu zāle,
Ko plūc Jāņu vakarā;
Ko plūc rīta saulītē,
Tā vairs lieti nederēja.

53.

Atpakaļ, Jāņu bērni,
Jums nav lāga Jāņu zāļu:
Suņaburkši, pupurlakši,
Tās ir jūsu Jāņu zāles.

54.

Ieiedama istabā,
Stāvu metu ābuliņu,
Lai tas auga, lai ziedēja
Līdz citiem Jānīšiem.

55.

Iemetam Jāņu zāles
Jauna puiša gultiņā;
Dievs dod tam citu gadu
Otru jaunu gulētāju.

56.

Izkaisīju nama plānu
Zaļajām zālītēm:
Sper kājiņu kur sperdams,
Rit zālītes ritēdamas.

57.

Metam zāles laidarā,
Lai telītes vairojās;
Cik zālīšu, tik telīšu
Jāņu mātes laidarā.

58.

Aitiņ, mana bērbaļiņa,
Pušķo manu augumiņu!
Es pušķoju tavu kūti
Jāņu dienas vakarā.

59.

Līgojiet, Jāņu bērni,
Metiet zāles laidarā!
Cik zālīšu, tik telīšu
Jāņu mātes laidarā.

60.

Augstu metu Jāņu zāles,
Lai telītes lielas auga,
Lai telītes lielas auga,
Lai tās pulka piena deva.

61.

Kas iemeta zelta laiņu
Manā govu laidarā?
Jāņu bērni iemetuši,
Jāņu nakti līgojot.

62.

Kas spīdēja, kas vizēja
Viņā lauka galiņā?
Viena pate Jāņu zāle,
Tā spīdēja, tā vizēja.

63.

Viena pati Jāņu zāle
Deviņiem Žuburiem;
Devītā Žuburā
Zelta poga galiņā.

64.

Viena pati Jāņu zāle,
Brīžam stāvu, brīžam gulu;
Ja tā stāvus nestāvētu,
Nebūt' kāzu, ne kristību.

65.

Gani dzina sētiņā,
Kupla liepa vārtus vēra;
Tā nebija kupla liepa,
Tā bij Jāņu māmuliņa.

66.

Līgo saule vakarā,
Līgo gani sētiņā,
Līgo pati mīļā Māra
Telītēm vārtu vērt.

67.

Es savām telītēm
Āboliņa valgu viju,
Lai tās manim pašas nāca
Jāņu rītu sētiņā.

68.

Visi gaida Jāņu dienas:
Gani gaida, govīs gaida;
Ganiem siers, ganiem piens,
Govīm bērza vainadziņi.

69.

Appušķoju raibu govi
Ar bērziņa žagariem;
Pušķo, Dievs, citu gadu
Ar raibām telītēm.

70.

Siera, siera, māmuliņe,
Es gotiņas ganītāja!
Ja tu siera man nedosi,
Lai stāv govīs laidarā.

71.

Māte, māte, sieru, sieru,
Nu ir Jāņu vakariņš!
Kam ganīja raibas govīs
Visu gadu ābolā.

72.

Sieru, sieru, Jāņu māte,
Dižan lielu gabaliņu!
Es iekritu rāvienā,
Tavas govīs ganīdama.

73.

Pasild man, Jāņu māt,
Siltu pienu podiņā!
Es atnācu nosalusi,
Tavas govīs ganīdama.

74.

Sieru, sieru, Jāņu māte,
Tev ir govīs laidarā!
Ja nedosi sieru ēst,
Govīm ragus aplauzīšu.

75.

Lai bij labi, kam bij labi,
Jāņu mātei tai bij labi:
Pilna kūts raibu govu,
Pilns spainītis salda piena.

76.

Eita, meitas, skatīties,
Ko dar' govīs dārziņā:
Cita citu laizījās,
Radziņiem mērījās.

77.

Gosniņ, mana raibaliņa,
Kas tev raibu norakstīja?
Svēta Māra Jāņu nakti,
Raibus cimodus adīdama.

78.

Kas grib baltu villainīšu,
Lai dzen aitas pieguļā:
Jāņu nakti zelta rasa,
Tad aitiņas mazgājas.

79.

Es izdzinu Jāņu nakti
Savas aitas pieguļā:
Jāņu nakti zelta rasa,
Lai tās baltas mazgājas.

80.

Liela migla, liela rasa
Liela meža maliņā,
Tur es dzīšu sav' aitiņu
Pašā Jāņu vakarā.

81.

Jāņu nakti lietiņš lija
Sudrabiņa lāsītēm;
Kas gribēja baltas aitas,
Lai dzen aitas pieguļā.

82.

Vecas, vecas tās mājiņas,
Vārtu stabi nosūnoj'ši;
Daži labi Jāņu bērni
Te ēduši, te dzēruši.

83.

Nāciet šurp, Jāņu bērni,
Še bagāta saimeniece,
Še gailītis iztecēja
Medainām kājiņām.

84.

Ja gaidāt Jāņu bērnu,
Tad vārtiņus atveriet;
Ja jau viņu negaidāt,
Tad ciešāki aizveriet.

85.

Visskaistāku dziesmu dziedu,
Pie vārtiem pieiedams,
Lai klausās saiminiece,
Pavārnīcu laizīdama.

86.

Gaidi, gaidi, māmuliņe,
Nu nāk tavi Jāņu bērni,
Nu nāk tavi Jāņu bērni,
Jāņu zāles kaisīdami.

87.

Kur tā mūsu Jāņu māte,
Ka nejuta staigājot?
Vai pelītes norējušas,
levilkušas midzenī?

88.

Nāc ārā, Jāņu māte,
Ko es tevīm parādīšu:
Tev sadzina Jāņu bērni
Lielu pulku raibas govīs.

89.

Nāc ārā, Jāņu māte,
Ko es tevīm parādīšu:
Tavi bērni iztecēja,
Sagaidīja svešus ļaudis.

90.

Kupla liepa locījās
Jāņu mātes pagalmā;
Tā nebija kupla liepa,
Tā bij pati Jāņu māte.

91.

No tālienes jau pazinu,
Kuŗa bija Jāņu māte:
Slēžu krekls mugurā,
Balta kanna rociņā.

92.

Nāc ārā, Jāņu tēvs,
Es tev likšu zirgu Laimi!
Zirgu stallī apakš sliekšņa,
Tur ir tava zirgu Laime.

93.

Nāc laukā, Jāņu tēvs,
Es tev teikšu zirgu Laimi!
Ber auzītes silītē,
Kadiķīšus sakapā.

94.

Nāc ārā, Jāņu tēvs!
Tevis gaida Jāņu bērni,
Izsalkuši, izslāpuši,
Tavu sētu meklēdami.

95.

Labvakaru, Jāņu tēvs,
Vai tu dosi alu dzert?
Ja nedosi alu dzert,
Izbradāšu miežu lauku.

96.

Labvakar, Dievs palīdz!
Tā pirmā valodiņa;
Vai gaidāt Jāņu bērnus
Līgodamus atnākam?

97.

Atcel vārtus, Jāņu māte,
Nu nes zāles Jāņu bērni!
Jāņu bērni nokusuši,
Jāņu zāles lasīdami.

98.

Tā, māmiņa, tu nedari,
Kā darīji pērno gadu:
Es iegāju līgodama,
Tu iebēgi kaņepēs.

99.

Ja būs laba Jāņu māte,
Ar ziediem kaisīsim;
Ja būs slikta, ja būs barga,
Ar dadziem badīsim.

100.

Lūkojies, Jāņu māte,
Kādi tavi Jāņu bērni:
Zili svārki, baltas bikses,
Pogas vien laistījās.

101.

Labvakar, Jāņu māte,
Vai ir silta istabiņa?
Jāņu bērni nosaluši,
Jāņu zāles lasīdami.

102.

Labvakar, Jāņu māte,
Vai gaidīji Jāņu bērnus?
Ja gaidīji Jāņu bērnus,
Stiep galdiņu pār istabu.

103.

Labvakar, Jāņu māte,
Vai tu mūsu gaidījusi,
Mīkstu sieru sasējusi,
Saldu alu darījusi?

104.

Labvakar, Jāņu māte,
Vai gaidīji Jāņu bērnus?
Jāņu bērni atnesuši
Trejdeviņas Jāņu zāles.

105.

Labvakar, Jāņu māte,
Saņem savus Jāņu bērnus,
Saņem savus Jāņu bērnus
Ar nastām mugurā.

106.

Jāņu māte bēdājās,
Mazu sieru sasējusi.
Nebēdā, Jāņu māte,
Dosi mazus gabaliņus.

107.

Jāņu māte baidījās,
Pulks sanāca Jāņu bērnu;
Nebaidies, Jāņu māte,
Neba tevi izpostīs!

108.

Vai, lielie Jāņu bērni,
Pagaidiet mazākos!
Citam vīzes saplīsušas,
Citam auklas satrūkušas.

109.

Vai, lielie Jāņu bērni,
Pagaidiet mani mazu!
Liela rasa, gaži svārki,
Nevarēju patecēt.

110.

Pagaidiet, citi bērni,
Mani mazo Jānelīti:
Viena vīze noplīsusi,
Otrai auklas aprūkušas.

111.

Vai, lielie Jāņu bērni,
Nespaidiet mazākos!
I visiem vietas bija
Jāņu mātes istabā.

112.

Piecus gadus ganos gāju,
Katru gadu kažociņš;
Nu atnāca Jāņu vakars,
Visi pieci mugurā.

113.

Labvakar, Jāņu bērni,
Nāciet droši sētiņā!
Netrūkst siera, netrūkst sviesta,
Netrūkst salda alutiņa.

114.

Nāciet šurp, Jāņu bērni,
Nenāciet bīdamies!
Te dzied pati Jāņu māte,
Alus kannā rociņā.

115

Sanāciet, Jāņu bērni,
Te ir laba līgošana!
Mums ziedēja dāboliņš
Deviņām lapiņām.

116.

Visas bija Jāņu zāles,
Ko plūc Jāņu vakarā;
Visi bija Jāņu bērni,
Kas Jānīti daudzinaja.

117.

Visas bija Jāņu zāles,
Ko plūc Jāņu vakarā;
Visi bija Jāņu bērni,
Kas atnāca līgodami.

118.

Jāņu bērni, Jāņu bērni,
Dariet savu vecu tiesu:
Dodiet zāles māmiņai,
Lai gotiņas lielas aug.

119.

Neskaties, Jāņu māte,
Kādas manas Jāņu zāles:
Dadži manas Jāņu zāles,
Klajumā dzīvojot

120.

Es savai Jāņu mātei
Došu skaistas Jāņu zāles;
Viņa man sieru dos
Pa lieliem gabaliem.

121.

Es uzliku Jāņu mātei
Dābultiņa vainaciņu;
Dievs dod mūsu Jāņu mātei
Labas goves dābulā.

122.

Es savai Jāņu mātei
Došu ziedu vainadziņu,
Lai tai aug labas govis
Ziedainām kājiņām.

123.

Uzliekam tētiņam
Ozoliņa vainadziņu,
Lai bitīte uzsameta
Cekuliņa galiņa.

124.

Uzliksim saimniekam
Ozoliņa vainadziņu:
Lai aug viņa kumeliņi
Ozoliņa resnumiņu.

125.

Es uzliku Jāņu tēvam
Zaļozola vainadziņu,
Lai zaļo Jāņu tēvs
Kā zaļais ozoliņš.

126.

Kas spīdēja, kas vizēja
Jāņu mātes istabā?
Jāņu mātes zelta rota,
Tā spīdēja, tā vizēja.

127.

Dodi sieru, Jāņu māte,
Jāņu zāļu plūcējam;
Ja sieriņu man nedosi,
Paliks govis ālavītes.

128.

Sieru, sieru, māmuliņa,
Man lielāku gabaliņu!
Ne es ēdu, ne pārdevu,
Puišus vien kairināju.

129.

Sieru, sieru, biezu pienu,
Šķīstu pienu nedodiet!
Tas kladzēja vēderā,
Jāņu nakti līgojot.

130.

Sieru, sieru, Jāņu māte,
Tev bij govis laidarā!
Alu, alu, Jāņu tēvs,
Tev bij mieži tīrumā!

131.

Alu, alu, Jāņu tēvs!
Tavus miežus izravēju;
Ja nedosi alu dzert,
Ar puišiem izvaļāšu.

132.

Jāņu mātes priekšautiņš
Pilnis siera līgojās;
Vajadzēja, vajadzēja
Jāņu bērnus pamieļot.

133.

Kas tur spīd, kas tur mirdz
Jāņa galda galiņā?
Jāņu mātes lieli sieri,
Tie tur spīd, tie tur mirdz.

134.

Skataties, Jāņu bērni,
Jāņu māte sieru griež:
Zelta nazis, zelta šķīvis,
Sudrabiņa gapelīte.

135.

Protu, protu, redzu, redzu,
Mielos mani Jāņu māte,
Mielos mani Jāņu māte
Ar tiem pūru rausīšiem.

136.

Kāra, kāra Jāņu māte,
Pati sieru apēdusi,
Druskas vien sabērusi
Jāņu bērnu trauciņā.

137.

Visapkārt vaska sveces,
Vidū klāts liepas galds:
Dieviņš sveces dedzināja,
Laimīt' galdu apklājusi.

138.

Kādu godu mēs dzeņam,
Tādu dziesmu nodziedam:
Jāņu godu nu dzeņam,
Jāņu dziesmu nodziedam.

139.

Galdam kājas nolīkušas
Ne no zelta, ne sudraba:
No ēdiena, no dzēriena,
Jāņu bērņus mielojot.

140.

Visapkārt oši, kļavi,
Vidū kupls ozoliņš;
Visapkārt Jāņu bērņi,
Vidū pati Jāņu māte.

141.

Nāc, Jānītī, nākamā,
Tevis gaida gaidāmā!
Govis gaida zaļa kroņa,
Meitas skaistas ligošanas,

142.

Ai Janīti, Dieva dēls,
Lec zirgam mugurā,
Jāj pirmais sētiņā,
Jās Pēteris pakaļā.

143.

Te staigāj'ši Jāņu bērņi,
Te zālītes kaisījuši;
Nāc, Jānīti, sētiņā,
Pa zālēm laipodams.

144.

Samaisīju iemauktiņus,
Metu ceļa maliņā,
Lai Jānītis kavējas,
Lai panāca Pēterītis.

145.

Jānīts nāca par gadskārtu
Savus bērnus apraudzīt:
Vai tie ēda, vai tie dzēra,
Vai Jānīti daudzināja.

146.

Visu gadu Jānīts jāja
Nu atjāja šovakar,
Rībēj' zeme atjājot,
Skanēj' pieši nolecot.

147.

Jānīts brauca Jāņu nakti
Appušķotu kumeliņu,
Tec, māsiņa, atcel vārtus,
Lai jā Jānis sētiņā.

148.

Ai Jānīti, Dieva dēls,
Ko tu vedi vezumā?
Meitām vedu zīļu rotu,
Puišiem caunu cepurītes.

149.

Jānīts brauc katru gadu,
Atved ziedu vezumiņu;
Še saujiņa, te saujiņa,
Lai zied visa pasaulīte.

150.

Ai Jānīti, ziedainīti,
Ai Pēteri, lapainīti!
Aiz Jānīša ziediņiem
Pēterlapu neredzēja.

151.

Ai Jānīti, ziedainīti,
Pēterīti, puškainīti!
Jānīts ziedus izkaisīja,
Pēterītis salasīja.

152.

Ai Janīti, ziedainīti,
Pēterīti, lapainīti!
Ziediem Jāņa nepabridu,
Pēterīša lapiņām.

153.

Plūciet, meitas, puķu pušķus,
Daždažādus, izraibotus,
Plūciet zilus, plūciet baltus,
Ko Jānītis uzziēdēja.

154.

Vai Jānīti, Dieva dēls,
Tavu platu cepurīti!
Visa plata pasaulīte
Apakš tavas cepurītes.

155.

Vai Janīti, Dieva dēls,
Tavu kuplu cepurīti!
Apakš tavas cepurītes
Auga mani mieži, rudzi.

156.

Jānītim zili svārki,
Pēterim puspelēki,
Jānītim Rīgā pirkti,
Pēterim mātes austi.

157.

Jānītim zelta josta,
Sudrabiņa zobentiņš;
Mirdz jostiņa, spīd zobens,
Pa vārtiem iejājot.

158.

Jānis sēd kalniņā,
Jāņu zāles rociņā.
Tu, Jānīti, zilzobīti,
Nāc manā sētiņā!

159.

Ai Jānīti, Dieva dēls,
Tavu augstu kumeliņu!
Caur mežiem pieši spīd,
Meža galos cepurīte.

160.

Jānīts savu kumeliņu
Jūriņā peldināja,
Pats sēdēja kalniņā,
Zelta groži rociņā.

161.

Jānīts jāja melnu zirgu
Ar sudraba lāsītēm.
Vai Jānīša paša bija,
Vai no Dieva tapināts?

162.

Ai Jānīti, Dieva dēls,
Tavu daiļu kumeliņu!
Zīda sega, zelta segli,
Sudrabiņa iemauktiņi.

163.

Jānīts jāja zvirgzdu tiltu
Ar spangaiņu kumeliņu;
Rīb tiltiņš, skan iemaukti,
Dreb Jānīša kumeliņš.

164.

Pušķosim mēs Jānīti
Ar ozola lapiņām,
Ar ozola lapiņām,
Ar rozēm, magonēm.

165.

Par gadiņu Jānīts nāca,
Kā mēs Jāni mielosim?
Sildām pienu, cepam raušus,
Tā mēs Jāni mielosim.

166.

Nevienam tā nebija
Kā tam mūsu Jānītīm:
No kājām ziedi bira,
No rokām sudrabiņš.

167.

Nevienam tāda dzīve
Kā tam mūsu Jānītīm:
Visapkārt bērzu birze,
Vidū saule laistījās.

168.

Kas tur spīd, kas tur mirdz
Jāņa kalna galiņā?
Jāņa tēva vācelīte
Zeltītām sloksnītēm.

169.

Kas tur spīd, kas tur viz
Papardīšu krūmiņā?
Jāņa sieva zāles lasa,
Pilnas krūtis sudrabiņa.

170.

Jāņa sieva kroni vija,
Kalniņā sēdēdama,
Pats Jānītis ziedus lasa,
Pa maliņu staigādams.

171.

Jānītim sievu vedu
Pašā Jāņu vakarā,
Āboliņa cisas liku,
Rožu klāju paladziņu.

172.

Jānītim maza sieva,
Dzīparota, maranota;
Pēterim liela, gaŗa,
Pluskataina, kankaraina.

173.

Kas tur spīd, kas tur viz
Viņā lauka galiņā?
Tā bij pati Jāņu māte,
Dzīparota, maranota.

174.

Jānītim div' meitiņas:
Viena liela, otra maza;
Tā lielā zeltu nesa,
Tā mazā sudrabiņu.

175.

Kas spīdēja, kas vizēja
Pie Jānīša nama durvu?
Jānītim div' meitiņas,
Zelta kroņus vēdināja.

176.

Jānītim divas meitas:
Viena maza, otra liela;
Tā spīdēja, tā vizēja,
Jāņu nakti ligojot.

177.

Jānītim dēls piedzima
Pašā Jāņu vakarā.
Jau rītā ganos gāja
Apautām kājiņām.

178.

Kas palēja sudrabiņu
Pie Jānīša nama duru?
Jāņa bērni palējuši,
Jāņa nakti staigādami.

179.

Plūcam zāles, raujam zāles,
Taisām vietu Jānītim:
Jānītim galva sāp,
Visu nakti līgojot.

180.

Domājam, gādājam,
Kur mēs Jāni guldīsim.
Sētmalā dadžu krūms,
Tur mēs Jāni guldīsim.

181.

Jānis pūta vaŗa tauri
Vārtu staba galiņā:
Jānim sieva pazudusi,
Jāņu nakti lelojot.

182.

Jānīts sauca, Jānīts brēca,
Jānim sieva pazudusi;
Jānim sieva pazudusi
Papardīšu krūmiņos.

183.

Visu nakti Jānis jāja,
Savu sievu meklēdams;
Jāņa sieva pazudusi
Papardīšu krūmiņā.

184.

Jāņa sievai lieta sakta
Izgaist Jāņu vakarā;
Noriet saule meklējot,
Uzlec saule atrodot.

185.

Jānim sieva nozudusi
Jāņu dienas vakarā;
To atrada Pēterdienu,
Ar ziediem apbirušu.

186.

Jānīts kļiedza, Jānīts brēca
Lielas upes dibenā;
Teciet lieli, teciet mazi,
Velciet Jāni maliņā.

187.

Jānīts kļiedza, Jānīts brēca
Dziļūdeņa dibenā,
Sanāciet, Jāņu bērni,
Velciet Jāni maliņā!

188.

Jānīts sēž kalniņā,
Zāļu nasta mugurā;
Nāc, Jānīti, lejiņā,
Dod manām telītēm!

189.

Jānīts sēž kalniņā,
Zāļu nasta mugurā;
Cik zālīšu nastiņā,
Tik tev sieru gabaliņu.

190.

Tu, Jānīti, Dieva dēls,
Kam tu kāpi kalniņā,
Kam tu kāpi kalniņā,
Zāļu nasta mugurā?

191.

Jauni puiši bandinieki
Netur skaistu zābaciņu;
Jānīts sēž kalniņā,
Tam ir skaisti zābaciņi.

192.

Kāpa, kāpa šis Jānītis
Pašā koka virsotnē;
Nosalaida, atsasēda
Zemajā zariņā.

193.

Jānīts sēž ozolā,
Jāņa bērni pazarēs;
Kāp, Jānīti, no ozola,
Vedi bērnus istabā!

194.

Jānīts sēž ozolā,
Vaska sveces rociņā;
Tās dedzina Jāņu nakti,
Lai redz ceļu Jāņu bērni.

195.

Es redzēju Jāņa tēvu
Pa ozolu rotājot,
Pa ozolu rotājot,
Jāņu bērnus lūkojot.

196.

Sit, Jānīti, vaļa bungas,
Sakur Jāņu uguntiņu,
Lai sanāk Jāņu bērni,
Jāņu dziesmas nodziedāt.

197.

Sit, Jānīti, vaļa bungas
Pašā vārtu stabiņā,
Lai satrūka Jāņu māte
Bez sietavu istabā.

198.

Sit, Jānīti, vaļa bungas
Vārtu stabu galiņā,
Lai ceļas Jāņu māte,
Lai saņēma Jāņu bērnus.

199.

Eita, ļaudis, skatīties,
Kādi ērmi laukā bij:
Tur Jānītis bungas sit
Vārtu stabu galiņā.

200.

Jānīts Jāņu vakarā
Jāņu bērnus saturēja;
Kad pagāja Jāņu diena,
Ar bungām aizraidīja.

201.

Piecelies, saimeniece,
Uzvelcies brūnus svārkus,
Redz Jānīti, Dieva dēlu,
Zelta tauri rociņā.

202.

Pūt, Jānīti, vaŗa tauri
Vārtu stabu galiņā,
Lai ceļas Jāņu māte
No mīkstiem spilveniem.

203.

Pūt, Jānīti, vaŗa tauri,
Kalniņā stāvēdams,
Lai ceļas Jāņu bērni
No maliņu maliņām.

204.

Pūt, Jānīti, vaŗa tauri,
Sasauc savus Jāņu bērnus!
Jāņu bērni izklīduši,
Jāņu zāles lasīdami.

205.

Jāņu bērni sakāpuši
Vārtu staba galiņā;
Pūt, Jānīti, vaŗa tauri,
Lai nāk visi istabā!

206.

Vai Jānīti, Dieva dēls,
Apjāj manu rudzu lauku;
Izmin smilgas, izmin lāčus,
Lai aug mani tīri rudzi.

207.

Ņem, Jānīti, augstu zirgu,
Apjāj manu tīrumiņu,
Cel asniņu augstumā,
Mīn zālīti zemumā.

208.

Jānīts jāja rudzu lauku
Ar pelēku mētelīti,
Lai zied mana rudzu druva
Pelēkiem ziediņiem.

209.

Jānīts savu kumeliņu
Iejāj bišu dārziņā
Medainām kājiņām,
Vaskainiem iemauktiem.

210.

Es jums saku, Jāņu bērni,
Metiet kokus no celiņa,
Jās Dieviņš, brauks Laimīte,
Kritīs Laimas kumeliņš.

211.

Dieviņš sēja sudrabiņu
Visu gaŗu Jāņa nakti.
Sēj, Dieviņi, manu tiesu
Jele vienu birzumiņu.

212.

Kas apjoza zelta jostu
Apkārt manu rudzu lauku?
Mīļa Māra apjozusi,
Jāņu nakti staigājot.

213.

Kas to zeltu izlaistīja
Pa Jānīša rudzu lauku?
Dieviņš zeltu izlaistīja,
Tīru maizi gribēdams.

214.

Jāņu nakti jāliģo,
Vai iet šādi, vai iet tādi,
Tautiņās jādzīvo,
Vai iet labi, vai iet slikti.

215.

Visu gadu dziesmas krāju,
Jāņu dienas gaidīdama;
Nu atnāca Jāņu diena,
Nu dziesmiņas jāizdzied.

216.

Jauni puiši, jaunas meitas,
Līģojiet Jāņu nakti!
Jānīts sēja zelta naudu
Jāņu nakti tīrumā.

217.

Jauni puīši, jaunas meitas,
Uz ezera līgot gāja.
Izlīgoja zelta galdu
Ar sudraba skrāģīšiem.

218.

Līgo druvas, līgo mieži,
Līgo Jāņu vakarā;
Tā līgoja labībiņa
Mana tēva druviņā.

219.

Aplīgoju tīrumiņus,
Ne jau savus aplīgoju;
Kad iziešu tautiņās,
Tad es savus aplīgošu.

220.

Aplīgoju savu Kranci,
Savu lielu rožu dārzu,
Lai Kranciša vilks nenesa,
Lai rozītes nenosala.

221.

Līgojiet Jāņu nakti,
Lai aug mūsu kāpostiņi,
Lai aug mūsu kāpostiņi
Kā Jānīša cepurīte.

222.

Ai pupiņa, melnacīte,
Tavu košu vainadziņu!
Es bij meita, man nebija
Tik dižena vainadziņa.

223.

Jāņu māte man vaicāja,
Kādi ziedi rāceņiem;
Es viņai atbildēju:
Rāceņiem baltī ziedi.

224.

Mēs varam Jāņos iet,
Mums dārziņi noravēti;
Lai kaunas ciema puīši,
Kam papuves neuzartas.

225.

Gosniņ, mana raibaliņa,
Kas tev raibu norakstīja?
Mīļā Māra Jāņu nakti,
Raibus cimdus adīdama.

226.

Rindā nāca raibas govīs,
Pulkiem bēri kumeliņi;
Visi pulki satecēja
Jāņu mātes laidarā.

227.

Balti, balti man jēriņi
Kā baltie pūpoliņi;
Baltas, baltas vllainītes,
Vēl baltākas audējiņas.

228.

Priekš Jānīša gan līgoju,
Pēc Jānīša nelīgoju;
Priekš Jānīša ziedi zied,
Pēc Jānīša neziedēja.

229.

Līst, lietīņi, kad līdams,
Nelīst Jāņu vakarā:
Salīs manas Jāņu zāles,
Salīs Jāņu papardītes.

230.

Koši, koši, jauki, jauki,
Ka Dievs deva Jāņu dienu;
Dzied putniņi, dzied ganiņi,
Daiļi līgo Jāņu bērni.

231.

Klusiet, veci, klusiet jauni,
Dievs ienāca istabā;
Dievs ienāca istabā
Pašā Jāņu vakarā.

232.

Kam šie kalni, kam šās lejas,
Kam lielie rudzu lauki?
Dievam kalni, Laimai lejas,
Jānīšam rudzu lauki.

233.

Līgo saule, līgo bite
Pa lielo tīrumiņu,
Saule — sienu kaltēdama,
Bite — ziedus lasīdama.

234.

Līgojies, ozoliņ,
Es ar tevi nelīgošu;
Es līgošu kalniņā,
Zelta vārpas druviņā.

235.

Jāņu tēti, pekainīti,
Nes meitām alutiņu!
Meitas tevīm šūdinās
Peļu ādu kažociņu.

236.

Uguns puisis Jāņu nakti
Kurin' gaišu uguntiņu.
Došu tevīm raibus cimodus,
Norakstīšu nēzdodziņu.

237.

Ciema puiši piedzēruši,
Saguluši grāvmalā;
Mūsu meitas gažām gāja,
Viršū svieda Jāņu zāles.

238.

Viņpus upes kupla liepa,
Šai pusē ozoliņš;
Viņas puses kupla liepa
Aplīgoja ozoliņu.

239.

Līgo bite, līgo meita
Ziedu kalna galiņā:
Bite — ziedus lasīdama,
Meita — puišus gaidīdama.

240.

Kas tur spīd, kas tur viz
Paeglīšu krūmiņā?
Meitām spīd zīļu rota,
Puišiem caunu cepurītes.

241.

Pērn bij Jāņi, šogad Jāņi,
Citu gadu atkal Jāņi;
Pērn bij meita, šogad sieva,
Citu gadu māmuliņa.

242.

Jāņu nakti nepazinu,
Kuŗa sieva, kuŗa meita:
I sievām, i meitām
Zaļš ozola vainadziņš.

243.

Jāņu bērni sasēduši
Tā kā pekas birzmalē;
Dod, Dieviņi, lielu vēju,
Lai tās pekas cilājas.

244.

Ēdiet putru kad ēzdami,
Jāņu nakti neēdiet!
Tā klunkšķēja vēderā,
Jāņu nakti staigājot.

245.

Kas gulēja Jāņu nakti,
Sasien kājas, sasien rokas,
Sasien kājas, sasien rokas,
Iemet nātru krūmiņā.

246.

Meitas sēž kalniņā,
Zīda kleites, zelta kurpes;
Mauciet, puiši, baltus cimdus,
Vediet meitas sētiņā!

247.

Jaunas meitas līgot gāja, —
Kur tās vecas vecenītes?
Tās vecājas sētiņā
Saldu alu nodzērās.

248.

Jāņu nakti, meitiņ, sargi
Savu puķu vainadziņu,
Nakts ir silta, galva karsta,
Novīst puķu vainadziņš.

249.

Jānos gāja mūs' māsiņa,
Tur tā gāja, tur palika:
Jānītim daudz dēliņi —
Paturēja vedeklām.

250.

Meitiņ, tava skaista rota
Jāņu nakti jāgodā;
Izgodāj'si Jāņu nakti,
Liec pūriņa dibenā.

251.

Meitas Jāni daudzina
Jau vakar, aizvakar;
Puiši, šķelmji, nedaudzina
Ne Janīša vakarā.

252.

Jānītim slinki puiši,
Tam papuves neapartas;
Līnītei mudras meitas,
Tai pupiņas izravētas.

253.

Gan pazinu to puisīti,
Kas ņems sievu šoruden:
Visu cauru Jāņu nakti
Griežas meitu pulciņā.

254.

Jāņu nakti divi zvaigznes
Vidū gaisa zvērojās;
Zvēro puišu dvēselīte
Jaunu meitu pulciņā.

255.

Jāņu māte pielējusi
Lielu dobi paslieksnē;
Jāņu berot samirkuši
Ar visām zālītēm.

256.

Jāņu māte sieru sēja
Aiz pirtiņas alksnīšos;
Nebij lāga izdevies,
Viena pati apēdusi.

257.

Vakar mūsu Jāņu māte
Jāņu bērnus aicināja;
Kad atnāca Jāņu bērni,
Pati bēga aizkrāsne.

258.

Ciema māte savas meitas
Padzirnē pabāzusi.
Lai rūsēja, lai pelēja
Līdz citiem Jānīšiem.

259.

Guli, guli, Jāņu māte
Bez sietavu istabā,
Dzeltīs tevi Jāņu bērni
Smalkajām nātrītēm.

260.

Liela, resna Jāņu māte
Guļ kā rumba istabā,
Guļ kā rumba istabā
Uz smalkiem žagariem.

261.

Guli guli, Jāņu māte,
Tavi darbi padarīti:
Cūka pupas izravēja,
Kaza šķina kāpostņus.

262.

Jāņu māte izpušķoja
Ar apsēm istabiņu.
Vai tev trūka bērzu, kļavu,
Vai kuplā ozoliņa?

263.

Jāņu māt, Jāņu māt,
Tev gružots pagalmiņš:
Vai slotiņas tev nebija,
Vai meitiņas slaucītājas?

264.

Pie vārtiem vien pazinu,
Kur bagāti saiminieki:
Visi vārtu stumburiņi
Ar sūnām apauguši.

265.

Jāņu tēvs lielījās
Stāvu koku māju cēlis.
Kad nogāju apraudzīt,
Asakām atstutēta.

266.

Es redzēju klibu vilku
Gar pakalnu klibojot;
Tas nebija klibais vilks,
Mūsu pašu Jāņu tēvs.

267.

Jānītim, brālītim,
Liela skāde notikusi:
Pašā Jāņu vakarā
Cūka bikses saplēsusi.

268.

Galdam kājas nolīkušas,
Ne ar zeltu, sudrabiņu:
No ēdiena, dzerieniņa,
Jāņu bērnus mielojot.

269.

Paldies, man šai vietā
Deva ēst, deva dzert;
Ja dzīvošu, nenomiršu,
Vēl atnākšu citu gadu.

270.

Dievs, dod mūsu Jāņu tēvam
Jaunu skaistu līgaviņu,
Jaunu skaistu līgaviņu,
Gultas malā šūpulīti.

271.

Dievs, dod mūsu Jāņu tēvam
Labi kuplu vasariņu:
Cūku slaukt, kazu cirpt,
Sivēniņu svilināt.

272.

Paldies, paldies, Jāņu māte,
Par sierīņa sējējumu:
Lūza zobī nokožot,
Bira sviedri gremojot.

273.

Lakstīgala lielījās
Dziedāt visu vasariņu;
Nevarēja sadziedāt
Ne līdz Jāņu vakaram.

274.

Meitām rīkles aizsalušas
Pašā Jāņu vakarā:
Nevarēja palīgot,
Ne dziesmiņu padziedāt.

275.

Gribēj' mani sveši ļaudis
Ar dziesmām uzvarēt;
Vēl man viena vācelīte
Papardīšu krūmiņā.

276.

Līdziet, meitas, man dziedāt,
Ievedīšu puķītēs;
Zied puķītes trejis ziedis,
Deviņām lapiņām.

277.

Netikušas šitās meitas,
Pagalmiņa neslaucīj'šas;
Sasapina Jāņu bērni
Kā visticas pakulās.

278.

Rītu, rītu, šovakar,
Meitu godu redzēsīm:
Jāņu diena atnākusi,
Govīm kūla mugurā.

279.

Slinkas, slinkas tās meitiņas,
Liela piesa laidarā;
Nu atnāca Jāņu bērni,
Nu iesvieda zelta laipu.

280.

Es pazinu to sētiņu.
Kur bij slinkas mātes meitas:
Ne istaba izslaucīta,
Ne durvītiņas nopušķotas.

281.

Cūkas meitu nogulēja
Pašā Jāņu vakarā.
Tā nebija cūkas vaina,
Kam lien cūkas midzenī.

282.

Gaŗi mati, īss padoms
Mūsu ciema meitiņām:
Kaŗi cepa, vistu slauca
Pašā Jāņu vakarā.

283.

Ai, cik stipri mēle niez
Mūs' kaimiņu meitiņām!
Vēlns parāva suseklīti,
Ar ko mēles izsukāt.

284.

Aiz kalniņa lejiņā
Nokaltusi griķu druva;
Tā sakalta meitu mēles,
Par puišiem runājot.

285.

Dievs, dod manam pēlējam
Svina mēli, alvas kājas:
Ne ar mēli parunāt,
Ne kājām pastaigāt.

286.

Auziņ, spilvas nenicini,
Spilviņā gulēdama;
Meitiņ, puiši nenicini,
Vainadziņu valkādama.

287.

Atkal jauna Jāņu diena,
Tupeņlaksli nosaluši;
Tā nosala puišu sāni
Pie meitām gultiņā.

288.

Līgo bite, līgo meita
Ziedu kalna galiņā:
Bite — ziedus lasīdama,
Meita — puišus gaidīdama.

289.

Nāc pie manis, tautu meita,
Mūžam badu neredzēsi:
Ziemu došu ledu krimst,
Vasar mazus kukainīšus.

290.

Vai ticat, neticat,
Man deviņas brūtes bija;
Trīs audējas, trīs šuvējas,
Trīs cimdiņu adītājas.

291.

Ko, meitiņa, tu domāji,
Rītā agri celdamās?
Vai domāji mani ņemt,
Vai palikt vecmeitās?

292.

Tu, meitiņa, nezināji,
Kādas domas es domāju.
Es domāju tevi ķert,
Abus vaigus nobučot.

293.

Padzeņos alutiņu
Pa mazam malciņam;
Nolausos labu ļaužu
Tik neskaisti runājot.

294.

Paldies saku māmiņai,
Ka Jānīti vārdu lika:
Kad atnāca Jāņu diena,
Visi mani daudzinaja.

295.

Bagāts bija šo Jānītis:
Ar trīs zelta kulītēm;
Mūsējais bagātāks:
Ar piecām kulītēm.

296.

Krogu krogus es izdzeru,
Grāvju grāvjus izgulēju,
Būs meitiņa, kas sniegs roku,
Kas man' saldi nobučos.

297.

Griezies šurp, meitu māte,
Ko es tev pasacīšu:
Ja tev Dievs meitas devis,
Dod man vienu malējiņu.

298.

Div' pulciņi meitas gāja
Pašā Jāņu vakarā.
Ne katrā pulciņā
Nava manas līgaviņas.

299.

Ne mūžam nedabūju,
Ko dabūju Jāņu nakti:
Es dabūju meitas vārdu,
Meifas vītu vainadziņu.

300.

Sniedz rociņu, dod mutītes,
Būsi mana līgaviņa;
Es būš' tavs arājiņš,
Kumeliņu barotājs.

301.

Puiši, puiši, Jāņu diena,
Jāsim meitu raudzīties!
Kuŗš tālāku aizjāsim,
Tas skaistākas dabūsim.

302.

Pilns pūriņš baltu bērzu —
Kuŗu gribu, to nocērtu:
Pilna sēla jaunu meitu —
Kuŗu gribu, to precēju.

303.

Trīs gadiņi nolūkoju,
Kas tikusi mātes meita,
Kas darbiņu darītāja.

304.

Ved, biūte, pati laipu
Pie kuplā ozoliņa;
Sniedz, meitiņa, pati roku
Diženam tēva dēlam.

305.

Nāciet, šurpu, nāciet šurpu,
Viņas puses līgotāji!
Ja jūs šurpu nenāksit,
Mēs jau turpu neiesim.

306.

Nāc pretim, kaimenīša,
Samīsim zālītēm;
Tev ābolis, man dadazis,
Nāc tu pate piedevām.

307.

Sagājās Jāņu bērni,
Sadevās rociņām,
Sadevās rociņām,
Saskan zelta gredzentiņi.

308.

Lai cik gaŗa Jāņu nakts,
Man dziesmiņu nepietrūka;
Man uzklāja Laimes māte
Dziesmu segu mugurā.

309.

Kalnā kāpu gaviļēt,
Lai balsiņis tālu skan.
Lai dzirdēja Jāņu māte,
Kur dziedāja Jāņu bērni.

310.

Čīkstēdama, vaidēdama
Ķīvītiņa gaisā skrēja:
Tā čīkstēja mūsu puiši,
Jāņu dziesmas nezinot.

311.

Kas tie tādi līgotāji,
Sila peku lauzējiņi!
Nav neviena lāga puiša,
Kas ar mani parunātu.

312.

Jāņu bērni sanākuši,
Suņi mēles izkoduši.
Ja nebūtu izkoduši,
Tad jau būtu ligojuši.

313.

Visiem vārti appušķoti,
Kaimiņos nepušķoti,
Kaimiņos akli puiši,
Tie bērziņus nepazina.

314.

Visapkārt zirgi zviedz,
Pulekšos vien nezviedz;
Pulekšos laiski puiši,
Savus zirgus nebaroja.

315.

Veci puiši guļ gar sētu,
Gaidīdami Jāņu dienu.
Ķer aiz kājas, svied pār sētu:
Še tev laba Jāņu diena.

316.

Ciema puišiem reti zobi —
Dodiet matus izķemmēt!
Man matiņi pieputēj'ši,
Jāņu nakti dancojot.

317.

Jāņu tēvs bažījās,
Kur būs ņemt alus mucu,
Mūsu Andžam liels vēders,
Tur būs laba alus muca.

318.

Jāņu tēvs bažījās,
Kur būs ņemt apiņmietus.
Pēterim gaņas kājas,
Tur būs labi apiņmieti.

319.

Līgotāji mani veda
Pie rauduļa Jāņa dēla.
Cik gribēju palīgot,
Jānīts gauži raudināja.

320.

Suņu burkši, pupulēkši,
Tās ir puišu Jāņu zāles;
Meitām auga pļaviņā
Sarkanais āboliņš.

321.

Tautu dēls manis dēļ
Ik vakaru tauri pūta.
Vai tu pūti, vai nepūti,
Tu jau manis nedabūsi.

322.

Jānu nakti tautu dēls
Zelta ķēdes kaldināja.
Pušu rāvu zelta ķēdes,
Pāri gāju robežās.

323.

Visi ļaudis to vien teica:
Pie puišiem silta guļa.
Es gulēju Jāņu nakti,
Man nosala kājas, rokas.

324.

Jāņos gāju puišus pirkt,
Jāņos puiši lēti bija:
Kas jaunāks, mārku devu,
Kas vecāks, puskapeiku.

325.

Es atradu siera kampu,
Mātei vietu taisīdama,
Ne to ēdu, ne pārdevu,
Puišus vien kairināju.

326.

Šuj man kurpes, kurpenieks,
Zeltītām lapiņām.
Lai es varu Jāņu nakti
Ciema puišus kaitināt.

327.

Man izkrita zelta sakta,
Jāņu nakti līgojot;
Jauni puiši, pacēluši,
Pabučoj'ši atdodiet!

328.

Es jums saku, jauni puiši,
Nenāciet šo naksniņu:
Jānis sēž kalniņā,
Pātadziņa rociņā.

329.

Ak tu, manu puisi šķelmi,
Kā es tevi piemānīju!
Nu tu vairs neprasīsi,
Lai es tevīm mutes dodu.

330.

Ai āzīti, murmulīti,
Tu bij koku grauzējiņš;
Ai puisīti, palaidnīti,
Tu bij meitu kārotājs.

331.

Līgot gāju Jāņu nakti
Ar ozola vainadziņu;
Dievs, dod man uz rudeni
Dabūt pašu ozoliņu.

332.

Ai bagāta Jāņu diena,
Atved man arājiņu!
Ja ved jaunu, tad ved skaistu,
Ja ved vecu, tad bagātu.

333.

Lūdzu Dievu, lūdzu Laimu,
Abus lūdzu raudādama:
No Dieviņa labu mūžu,
No Laimiņas arājiņu.

334.

Es atradu Jāņu nakti
Baltu diega kamoliņu;
Dod, Dieviņi, šoruden
Atrast miežu arājiņu.

335.

Nedod, Dievs, Jāņu nakti
Ar puisiem satikties;
Zāles manas izkaisīja,
Mani pašu salauzīja.

336.

Ne mūžam nedabūju,
Kas pazuda Jāņu nakti:
Pazūd mans meitas gods,
Pazūd zīļu vainadziņš.

337.

Viss bij velti, viss bij velti,
Ko cerēju Jāņu nakti:
Jāņu nakti pieci, seši,
Nāk rudens, nav neviena.

338.

Man deviņi Jāņi bija —
Kur tie visi palikuši?
Pašā Jāņu vakarā
Tikai vienu ieraudzīju.

339.

Kādu Laima mūžu lika,
Tāds bij man jādzīvo;
Es nevaru pāri kāpt
Par Laimiņas lēmumiņu.

340.

Visu gaŗu vasariņu
Gaidīt gaidu arājiņu.
Nu atnāca negaidīts
Pašā Jāņu vakarā.

341.

Ik vakaru dziedāt gāju
Avotiņa lejiņā;
Izgāj' Jāņu vakariņu,
Tur palika gredzentiņš.

342.

Līgodama vien staigāju,
Jāņu dienu gaidīdama;
Vai tādēļ gadījās Jānīts miežu arājiņš.

343.

Līgodama vien staigāju
Šo gaŗo vasariņu.
Salīgoju brālim sievu,
Sev diženu arājiņu.

344.

Jānīts mans, Jānīts mans,
Es Jānīša līgaviņa;
Jānītim sirmi zirgi,
Man telītes raibaļiņas.

345.

Līgojiet, līgotāji,
Es vairāk nelīgošu:
Man noņēma vainaciņu
Pašā Jāņu vakarā.

346.

Līgo, Dievs, ar saulīti,
Es ar miežu arājiņu;
Tev pieder lieli lauki,
Man tik miežu arājiņš.

347.

Tas meloja, kas tā saka,
Ka ir gaŗa Jāņu nakts:
Man gaismiņa pienākusi,
Ar puisīti runājot.

348.

Nāciet ŗurpu, sudraboti,
Mēs zeltītas neiesim,
Mēs zeltītas neiesim
Savu zeltu birdināt.

349.

Jāņu diena, Jāņu nakts,
Nu pats Jāņu vakariņš;
Nu Jānītis dančus grieza
Apakš kupla ozoliņa.

350.

Ar Jānīti dancot gāju
Pašā Jāņu vakarā,
Jānītim zelta pieši,
Man sudraba lindraciņi.

351.

Sasagrieza rudzi, mieži
Lielajā tīrumā;
Tā sagrieza Jāņu bērni
Jāņu tēva pagalmā.

352.

Jāņu bērni danci veda
Apkārt kuplu ozoliņu.
Es tev lūdzu, Jāņu māte,
Ieved danci istabā.

353.

Kas gulēja Jāņu nakti,
Gulēs visu vasariņu;
Kas ligoja Jāņu nakti,
Līgos visu vasariņu.

354.

Kas gulēja Jāņu nakti,
Veldrē rudzi, veldrē mieži,
Veldrē rudzi, veldrē mieži,
Veldrē paši pļāvējiņi.

355.

Es jums saku, jauni puiši,
Jāņu nakti neguliet!
Kas gulēs Jāņu nakti,
Mūžam sievu nedabūs.

356.

Es jums saku, jaunas meitas,
Jāņu nakti neguliet!
Kas gulēja Jāņu nakti,
Mūžam vīra nedabūja.

357.

Veldē rudzi, veldē miezi,
Veldē visa labībiņa;
Veldē puiši ar meitām
Pašā Jāņu vakarā.

358.

Jāņu nakti raudzījos,
Kur vakara zvaigzne lec;
Kur vakara zvaigzne lec,
Tur aug mana līgaviņa.

359.

Jāņu dienu es aizgāju
Tautu meitas bildināt;
Kad es ņēmu, tad nenāca,
Nu pēc manis bēdājās.

360.

Jānīts mani mīļu tur,
Es Jānīti vēl mīļāk:
Jānīts runā mīļus vārdos,
Es uz Jāni vēl mīļākus.

361.

Es vietīņu pataisīju
Četru lapu ābolā,
Es izkrāpu tautu dēlu
Jāņu nakti pieguļā.

362.

Visas puķes noziedēja,
Papardīte vien nezied;
Papardīte Jāņu zāle,
Tā zied Jāņu vakarā.

363.

Papardīte lielījās
Jāņu nakti uzziēdēt,
Jāņu nakti uzziēdēt,
Zeltītiem ziediņiem.

364.

Visas puķes noziedēja,
Papardīte vien nezied;
Tā ziedēja Jāņu nakti,
Zelta miglu miglodama.

365.

Visas lauku puķes zied,
Papardīte vien nezied;
Tā zied Jāņu naksniņā,
Kad ļautiņi neredzēja.

366.

Kas redzēja Jāņu nakti
Papardīti uzziēdam,
Tas ligoja cauru gadu
Kā Jānītis vakarā.

367.

Eima, eima, nestāvam,
Nava gaŗa Jāņu nakts:
Te satumsa, te uzausa
Tīrumiņa galiņā.

368.

Īsa, īsa Jāņu nakts
Par visām naksniņām;
Te satumsa, te uzausa
Pie Jānīša uguntiņas.

369.

Īsa, īsa Jāņu nakts,
Te satumsa, te izausa;
Nepaspēju bāliņam
Jaunas sievas salīgot.

370.

Īsa, īsa Jāņu nakts,
Te satumsa, te izausa;
Nepaguvu aplīgot
Savu lielu tīrumiņu.

371.

Īsa, īsa Jāņu nakts,
Par visām naktsniņām:
Te satumsa, te izausa,
Te saulīte gabalā.

372.

Līgojam, līgojam,
Neguļam, neguļam,
Redzēsim, redzēsim,
Kur saulīte rotājas.

373.

Jāņu rītu saulīt' lēca,
Meža galus pušķodama;
Tā māmiņa man' pušķos,
Tautiņās vadīdama.

374.

Es redzēju Jāņu rītu,
Kur saulīte medīt gāja:
Divi zelta kumeliņi
Apzeltītu irbi dzina.

375.

Man māmiņa rotu liedza
Jāņu dienas vakarā;
Ir saulīte rotājās
Jāņu dienas rītiņā.

376.

Es pārsviedu zelta zirni
Pār sudraba ozoliņu,
Lai tas krita skanēdams
Uz Jānīša cepurīti.

377.

Es pārsviedu zelta zirni
Pār sudraba ozoliņu;
Tas pārskrēja skanēdams
Pa zariņu zariņiem.

378.

Es pārsviedu zelta zīli
Pār sudraba ozoliņu,
Ka tā gāja šķindēdama
Pa zariņu zariņiem.

379.

Ar Dieviņu tu, Janīti,
Šovakar pavadām!
Citu gadu tu atjāsi
Ar deviņi kumeliņi.

380.

Brauc ar Dievu tu, Jānīti,
Ar to ziedu vezumiņu;
Brauc atkal citu gadu,
Mēs tev' skaisti saņemsim.

381.

Es Jānīti pavadīju
Līdz viņam kalniņam.
Tā sacīju vadīdama:
Nāc, Jānīti, citu gadu!

382.

Mēs Jānīti pavadām,
Pēterīti saņemam;
Jānim zirgus aizjūdzam,
Pēterim nojūdzam.

383.

Pildi, Dievs, to vietni,
Kur ēdām, kur dzērām,
Kā piepildi dziļas upes,
Kā dziļos ezeriņus.

384.

Ko mēs labu vēlēsim
Jāņu mātei šovakar?
Ilgu mūžu, labu laimi,
No Dieviņa veselību.

385.

Dievs, dod mūsu Jāņu mātei
Pilnu kūti raibu govju,
Pilnu kūti raibu govju,
Pilnu stalli kumeliņu.

386.

Dod, Dieviņ, miežiem augt
Jāņu tēva tīrumā,
Tas mums deva alu dzert,
Jāņu nakti līgojot.

387.

Kā tos Jāņus sagaidīja,
Kā tos Jāņus pavadīja?
Līgodami sagaidīja,
Līgodami pavadīja.

388.

Gausi nāca, drīz aizgāja
Tā lielā Jāņu nakts:
Ne bij dienu, ne nedēļu,
Vienu pašu vakariņu.

389.

Jāņu diena sagaidīta,
Jāņu diena pavadīta;
Ar Dieviņu sanācām,
Ar Dieviņu šķīrāmies.

390.

Nu ar Dievu, Jāņu diena,
Līdz citam gadiņam.
Ies dieniņas, nāks dieniņas,
Kamēr tevi redzēsīm.